

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν νύκτα τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, 24ης Δεκεμβρίου 2019 / 6ης Ἰανουαρίου 2020, κατῆλθεν εἰς τήν Βασιλικήν ἀπό τῆς Πύλης τοῦ Βαπτιστηρίου Ἀρχιερατική Συνοδεία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου διά τήν ἀρχήν τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῶν Χριστουγέννων.

Διαρκούσης τῆς ἀκολουθίας ταύτης τοῦ Ὁρθρου, περί 23' προμεσονύκτιον ὥραν προσῆλθεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος εἰς τό Ἱερόν Βῆμα ἀπό τοῦ παρεκκλησίου τοῦ ἁγίου Νικολάου καί ἤρξατο τῆς ἀκολουθίας τοῦ «καιροῦ», ἐνδυθεῖς Ἐκεῖνος καί οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ λαβόντες «καιρόν» ἱερεῖς.

Εὐθύς μετά τοῦτο καί ἐν ᾧ ἐψάλλετο τό Κάθισμα: «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός», ἤρξατο ἡ ἐπίσημος κάθοδος τῆς λιτανείας εἰς τό Σπήλαιον ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ὄντων δεξιὰ τοῦ Μακαριωτάτου τοῦ Dr. Mohammad Shtayyeh, Πρωθυπουργοῦ τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας καί ἀριστερά τοῦ Ἑλληνοσ Γενικοῦ Προξένου, τοῦ κ. Sami Dawood Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας τῆς Ἰορδανίας καί ἐκπροσώπου τοῦ Μεγαλειοτάτου βασιλέως τῆς Ἰορδανίας Abdullah II καί ἄλλων ἀντιπροσώπων τοῦ Παλαιστινιακοῦ κράτους.

Ἄμα τῇ καθόδῳ εἰς τό Σπήλαιον ἀνεγνώσθη τό Εὐαγγέλιον τῆς Γεννήσεως ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου: «τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθε δόγμα παρά Καίσαρος Αὐγούστου...», (Λουκ. 2, 1-20) ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου ἐλληνιστί, ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου ἀραβιστί.

Μετά τοῦτο ἀνεπέμφθη δέησις καί μετά τήν δέησιν ἔλαβε χώραν ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Μηνύματος τῶν Χριστουγέννων τοῦ Μακαριωτάτου ἐλληνιστί ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου ὡς ἔπεται:

“Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ σήμερον ἠνώθησαν,

τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ.

Σήμερον θεός ἐπὶ γῆς παραγένονε

καί ἄνθρωπος εἰς οὐρανούς ἀναβέβηκεν.

Σήμερον ὁρᾶται σαρκί

ὁ φύσει ἀόρατος διά τόν ἄνθρωπον.

(Β' Στιχηρόν Ἰδιόμελον Λιτῆς Χριστουγέννων).

Ἐν χαρᾷ πεπληρωμένη, ἐν ἀγαλλιάσει, εὐχαριστίᾳ καί δοξολογίᾳ, ἡ Ἐκκλησία ἀνά τόν κόσμον ἐορτάζει σήμερον τήν Μητρόπολιν τῶν ἐορτῶν, τήν ἐορτήν τῆς ἐκ Παρθένου κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατά τήν ἑορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία εὐχαριστεῖ τόν Θεόν, διότι πιστός ὢν ἐξεπλήρωσε τάς διὰ τῶν προφητῶν ἐπαγγελίας Αὐτοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπον. «Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ Αὐτοῦ (Ψαλμ. 110, 9). Ἐλεήμων καί φιλόανθρωπος ὢν ὁ Θεός, «ὑπερεῖδε τοὺς χρόνους τῆς ἀγνοίας» (Πράξ. 17, 30) καί τῆς ἀποστασίας τοῦ ἀνθρώπου καί «ἐπεδήμησε πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος». Τόν ἄνθρωπον δραπετήν ὄντα ὡς ἀποδράσαντα τῆς πρὸς Αὐτόν κοινωνίας κατὰ τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας (P.G. 75 908C), ὁ Θεός ἀνεζήτησε, εὔρε ὡς τό πλανηθέν πρόβατον, ἀνεκαίνισεν, ἀνεγέννησεν, ἐζωοποίησε, «μετεστοιχείωσε» καί ἐπανήνωσεν εἰς τήν κοινωνίαν, τήν ὁποίαν εἶχε μετ' Αὐτοῦ ἅμα τῇ δημιουργίᾳ ἐν τῷ Παραδείσῳ.

Τοῦτο ἐποίησεν ὁ Θεός Πατήρ ἐν τῷ Υἱῷ Αὐτοῦ τῷ Μονογενεῖ. «Ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλε τόν Υἱόν Αὐτοῦ εἰς τόν κόσμον, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν», (Γαλ. 4, 4-5). Ὁ Πατήρ ηὐδόκησε καί «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο» (Ἰω. 1, 14). Κατά Κύριλλον Ἀλεξανδρείας «Ὁ ἐν ἀρχῇ Θεός Λόγος, ἐν κόλποις ὢν τοῦ Πατρός, ὑπέμεινε τήν δι' ἡμᾶς κένωσιν ἐκῶν καί γέγονε σὰρξ, τουτέστιν ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτόν δι' ἡμᾶς καί ἐχρημάτισεν υἱός ἀνθρώπου, ἵνα δι' Αὐτοῦ ἡμεῖς πλουτήσωμεν Πατέρα τόν Θεόν, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου, προσέλαβε σῶμα οὐκ ἄψυχον οὐδέ ἄνουν ἀλλὰ ἐψυχωμένον ψυχῇ λογικῇ, (Περί Ἐνανθρωπήσεως, PG 77, 989D & 1092C), ἵνα καταστήσῃ τόν ἄνθρωπον «κοινωνόν θείας φύσεως». (Β' Πέτρ. 1, 4). Τό ἐν τῇ Ἐνανθρωπήσει πρόσλημμα, ἥτοι τήν ἀνθρωπότητα ὅλην, ἡγίασε διὰ τῆς ζωῆς Αὐτοῦ ὁ Κύριος καί διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ἀναστάσεως καί Ἀναλήψεως Αὐτοῦ ἀνεβίβασεν εἰς τόν οὐρανόν καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ὡ τῆς φιλανθρωπίας! Ὡ τῆς εὐνοίας! Ὡ τῆς δωρεᾶς! Ὁ Θεός ἐν τῷ Χριστῷ κατήλθεν εἰς τήν γῆν καί ἀνεβίβασε τόν ἄνθρωπον εἰς τόν οὐρανόν.

Τό ὑπέρ φύσιν καί λόγον οὐράνιον μυστήριον τοῦτο ἔλαβε χώραν ἐν χρόνῳ καί τόπῳ, ἐπὶ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου καὶ εἰς Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας καί μάλιστα ἐν τῷ ἀπερίττῳ σπηλαίῳ τούτῳ, συνεργοῦντων καί μαρτυρούντων τῶν στοιχείων τῆς φύσεως καί Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Ταῦτα κατὰ τόν θεολόγον τῆς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν μιᾶς ὑποστάσεως καί δύο φύσεων, θελήσεων καί ἐνεργειῶν ἅγιον Σωφρόνιον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων ἦσαν «ἡ ἀστροκίνητος ἔλκυσις τῶν μάγων, ἡ τῶν ποιμένων οὐράνιος μύησις, ἡ δωροφορία καί ἡ προσκύνησις», (Συνοδική Ἐπιστολή (PG 87, 3176D). Μάγοι Περσῶν βασιλεῖς ὑπὸ ἀστέρος ὁδηγούμενοι καί ποιμένες ἀγραυλοῦντες ὑπὸ ἀγγέλων διὰ τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. 2, 14), προσκαλούμενοι, ἐπὶ τό αὐτό συνήντησαν καί ἔκθαμβοι πεσόντες προσεκύνησαν, «εἶδον γάρ ἐν τῷ σπηλαίῳ βρέφος κείμενον τόν ἄναρχον».

Τήν ἀπαρχήν ταύτην τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ παρέλαβε ἀπό τοὺς αὐτόπτας καί αὐτηκόους μάρτυρας αὐτοῦ καί διατηρεῖ ἀνά τοὺς αἰῶνας ἡ Ἐκκλησία. Διὰ τοῦ μυστηρίου τούτου διαπαιδαγωγεῖ, διαπλάσσει, εἰρηνοποιεῖ, ζωοποιεῖ καί ἁγιάζει τά μέλη της. Τοῦτο διακηρύσσει τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακρὰν ἕως τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης. Διὰ τούτου ἐξασκεῖ τήν εἰρηνευτικὴν αὐτῆς ἀποστολήν εἰς τόν κόσμον ὅλον, «τήν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, τήν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτήν ὁ Θεός» (Β' Κορ. 5, 18), «ὁ καταλλάσσει τοὺς ἀνθρώπους ἑαυτῷ», (Β' Κορ. 5, 19) ἐν τῇ Ἐνανθρωπήσει τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ.

Τό ὑπερφυές καί σωτήριον μυστήριον τοῦτο κηρύσσει καί ἡ τῶν Ἱεροσολύμων πρώτη Ἐκκλησία τῆς Χριστιανοσύνης, ἀπό τοῦ τόπου, ἐν ᾧ τοῦτο ἐπεφάνη, ἀπό τοῦ

θεοδέγμονος σπηλαίου καί ἀπό τῆς ἐπ’ αὐτοῦ Κωνσταντινείου καί Τουσινιανείου Βασιλικῆς, εὐλογοῦσα τό ποίμνιον αὐτῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ καί ὅπουδήποτε ἀνά τόν κόσμον. Εἰς δέ τόν τιμῶντα τήν ἑορτήν αὐτῆς, Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τοῦ Παλαιστινιακοῦ κράτους **κ. Μαχμούντ Ἀμπάς – Ἀμποῦ Μάζεν**, εὐχεται ὑγιείαν, δύναμιν καί ἔτη πολλά, ἵνα ὁδηγῇ τό κράτος του εἰς τήν ἐπίτευξιν ὅλων τῶν στόχων αὐτοῦ, τῆς ἀπονομῆς ὅλων τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ εἰς τήν γενέτειραν πατρίδα αὐτοῦ”. _Καί ἀραβιστί ὑπό τοῦ ἐκπροσώπου Τύπου εἰς τά Ἀραβικά Μ.Μ.Ε. Πρεσβυτέρου π. Ἡσοα Μοῦσλεχ, καί ἔλαβε χώραν ἡ ἐν τῷ ἀστέρι καί τῇ φάτνῃ προσκύνησις τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερέων καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου.

Ἦκολούθησεν ἡ ἄνοδος ἀπό τῆς βορείου πύλης τοῦ Σπηλαίου καί ἡ λιτανεία τρίς πέριξ τῆς πεντακλίτου Βασιλικῆς ἐσωτερικῶς ἐν ψαλμωδίᾳ, τῶν Καταβασιῶν «Χριστός γεννᾶται δοξάσατε» καί ἡ κατάληξις αὐτῆς εἰς τό μέσον αὐτῆς μετά δεήσεως.

Ἦκολούθησεν ὁ Ὁρθρος καί ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τό Καθολικόν τῆς Μονῆς, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου, συλλειτουργούντων τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, Ἱερέων καί Διακόνων καί ἡ θεία Λειτουργία εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί ἡ ἀπόλυσις τῆς θείας Λειτουργίας συμφώνως πρὸς τό Καθεστῶς τήν 3.30 μ.μ. ὥραν τῆς πρωΐας.

Ἦκολούθησε δεξίωσις, τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών ψαλλόντων τά Χριστουγεννιάτικα κάλαντα, μετά δέ ταύτην, ἐόρτιος τράπεζα εἰς τό ἡγουμενεῖον, παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ ἀνακατακλινομένου τῆς Μονῆς Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου.

Τήν πρωΐαν περί τήν 9.00 π.μ. ὥραν κατήλθε διά προσκύνησιν εἰς τό Σπήλαιον συμφώνως πρὸς τό Καθεστῶς ὁ Δραγουμανεύων Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Η ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ ἑορτή τῶν Χριστουγέννων, ἡ Μητρόπολις τῶν ἐορτῶν κατὰ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρὸς τήν ἀρχαιοτάτην

παράδοσιν αὐτοῦ εἰς Βηθλεέμ καί εἰς τόν τόπον τῆς κατά σάρκα Γεννήσεως Αὐτοῦ.

Α' τήν Παραμονήν

Τήν πρωΐαν τῆς Δευτέρας, 24ης Δεκεμβρίου 2019/ 6ης Ἰανουαρίου 2020, παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, ἐξεκίνησεν ἀπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ Πατριαρχική Ἀγιοταφίτικῃ συνοδείᾳ καί ἀφιχθεῖσα εἰς τήν Πύλην τοῦ Δαυΐδ, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἐπεβιβάσθη ὀχημάτων, δι' ὧν ἔφθασεν εἰς τήν μεταξύ Ἱερουσαλήμ καί Βηθλεέμ κειμένην Ἱεράν Μονήν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ.

Ἐνταῦθα ἐγένετο ὑποδοχή τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ὑπό τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου Παΐσιου, ὑπό τῶν Ἰσραηλινῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως / Political Civil Administration τῆς περιοχῆς Βηθλεέμ καί Χεβρώνος, ὑπό τῶν ἐκπροσώπων τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς καί ὑπό τῶν ἐκπροσώπων τοῦ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου τῆς Βηθλεέμ, Χωρίου τῶν Ποιμένων καί Μπετζάλλας.

Μετά τήν προσκύνησιν εἰς τόν Ναόν τῆς Μονῆς, τήν δέησιν καί τήν δεξίωσιν εἰς τό ἡγουμενεῖον, ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνεχώρησεν τῇ προπορευτικῇ συνοδείᾳ πέντε Ἰσραηλινῶν ἱππέων ἕως τοῦ στρατιωτικοῦ ἐλέγχου τοῦ Τάφου τῆς Ραχήλ.

Ἐντεῦθεν, τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν παρέλαβον τιμητικῶς Παλαιστίνιοι μοτοσυκλετισταί, ἐν ᾧ δεξιά καί ἀριστερά τῆς ὁδοῦ πιστοί, γέροντες νέοι, παιδιὰ καί βρέφη ἀνέμεναν ζητοῦντες τήν εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου. Ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀφίχθη εἰς τήν αὐλήν τῆς πλατείας τῆς Βηθλεέμ, ἐδέχθη καλωσορισμόν παρά τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, τῶν Δημαρχιακῶν καί Νομαρχιακῶν ἐκπροσώπων τῆς πόλεως, ὑπό τῶν ἐνδεδυμένων Ἀγιοταφίτῶν Ἱερομονάχων καί τοῦ ἐγγάμου Ἀραβοφώνου κλήρου καί ὑπό πλήθους λαοῦ, ὑποδεχομένου ἐν εὐφροσύνῃ καί ἀλαλαγμῷ καί ἐν ψαλμωδίᾳ τῶν Ἱεροψαλτῶν, τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου δεξιά ἑλληνιστί καί τῆς χορωδίας ὑπό τόν κ. Σαμούρ Λῶρενς ἀραβιστί ἀριστερά τοῦ τροπαρίου: «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν» ἔφθασαν εἰς τήν ταπεινήν καί ἀπέριττον θύραν τῆς Βασιλικῆς.

Εἰσελθόντες εἰς τήν Βασιλικήν ἐγένοντο δεκτοί ὑπό τοῦ Ἑλλήνος Γενικοῦ Προξένου δεξιά καί τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως ἀριστερά καί διῆλθον διά μέσου τῆς Βασιλικῆς, ὅπερ μοναδικόν δικαίωμα τῶν Ἑλληνορθόδοξων, καί ἀνελθοῦσα εἰς τόν χῶρον πρό τοῦ εἰκονοστασίου, ἐστράφη δεξιά καί διά τοῦ παρεκκλησίου τοῦ ἁγίου Νικολάου κατήλθεν εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον καί προσεκύνησεν.

Ἄμα τῇ ἀνόδῳ ἐκ τῆς βορείου πύλης τοῦ Σπηλαίου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἀνεγνώσθησαν εἰς τό Καθολικόν αἱ ὕμναι μετά τοῦ θυμιάματος αὐτῶν καί ἠκολούθησεν ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἀπολυθεῖσα συφώνως τῷ καθεστῶτι τήν 3.30 μ.μ. ὥραν.

Ἠκολούθησεν ἡ ἀπό τῆς Πύλης τοῦ Βαπτιστηρίου ἄνοδος εἰς τό μοναστήριον καί ἑόρτιος νηστήσιμος τράπεζα.

Τό ἑσπέρας, περί ὥραν 6.00 μ.μ. ὁ Μακαριώτατος τῇ φιλοξενίᾳ τοῦ ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου παρέθεσε δεξίωσιν τῷ Προέδρῳ τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ.

Μαχμούντ Άμπάς Άμποϋ – Μάζεν, τῷ ἐξοχωτάτῳ Ὑπουργῷ κ. Sami Dawood, ἐκπροσώπῳ τοῦ Μεγαλειοτάτου βασιλέως τῆς Ἰορδανίας Abdullah II καί ὑπευθύνου τοῦ προσκυνηματικοῦ καθεστῶτος διὰ τὰ Προσκυνήματα Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων, τῷ ἐξοχωτάτῳ Πρωθυπουργῷ τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας Dr. Mohammad Shtayyeh, τῷ Dr. Ramzi Khouri Ὑπουργῷ τοῦ Παλαιστινιακοῦ Κράτους καί Προέδρῳ τῆς Ἀνωτάτης Προεδρικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ἐκκλησιαστικές ὑποθέσεις καί πολλοῖς ἄλλοις ἐπισήμοις καί διπλωμάταις.

Ὁμοῦ μετὰ τῶν θερμοτάτων εὐχῶν δι' εὐλογημένα Χριστούγεννα καί Νέον Ἔτος 2020, ὁ Μακαριώτατος διεβεβαίωσεν αὐτούς ὅτι, ἐπιπροσθέτως τῷ ἐνεργῷ ρόλῳ τοῦ Πατριαρχείου καί ταῖς προπαθείαις αὐτοῦ, ἵνα ἐξέλθῃ ἡ φωνή καί τό μήνυμα τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς τήν Οἰκουμένην, τό Rum Orthodox Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων ἐπεκτείνει τήν δρᾶσιν αὐτοῦ καί εἰς διεθνῇ ἐπίπεδον. Ὁ Μακαριώτατος ἐπεσήμανεν ὅτι θά πρέπει νά μᾶς ἀπασχολήσῃ τό γεγονός ὅτι ἡ δύναμις τῆς ἐνότητος τῶν Ὁρθοδόξων δηλοῖ τήν δύναμιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ὡς καί ἡ ἀδυναμία ἐνότητος τῶν Ὁρθοδόξων ἀσθενεῖ τήν πίστιν αὐτῶν.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπίσης ἀπένειμε δῶρα καί ἐξεφώνησε προσφώνησιν, ἔχουσιν οὕτως:

Mr. President Mahmoud Abbas,

Mr. Prime Minister Dr. Mohammad Shtayyeh,

Representative of His Majesty King Abdullah II, Mr. Sami Dawood,

Chairman of the Supreme Presidential Committee for Church Affairs, Dr. Ramzi Khoury,

Ladies and gentlemen,

We gather today in the birthplace of Christ, the source of light that reached out to the world, the land of the Redeemer, to celebrate the birth of the Messenger of Love and Peace, in a land that longs for peace, and under a leadership of which the main concern is to achieve peace to ensure a bright future for its people. People that have long sacrificed for their dignity, freedom and the realization of their legitimate dream of independence and self-determination.

We believe that we are able to make peace and live up to its requirements, no matter how difficult it may be. This demands that we transcend ourselves above our own limits, so that we can look at others as God sees them, and accept others as God accepts them, so that we can realize and achieve righteousness and truth for us and others.

This year's Christmas comes, and the Middle East region is overwhelmed by regional tensions and conflicts. In Lebanon, the Lebanese are protesting against the country's worsening economy, in Syria Christmas still holds hope that the country will see a way out of the current impasse, and hopefully this new year will be a year of security for Syrians of all political, ethnic and religious affiliations. Yemen continues its internal war, which we pray to end as soon as possible, and we pray to the Creator to give Iraq and Libya the stability they have lost years ago.

On the bright side, in the Holy Land, we celebrate the legal victory of the Orthodox Patriarchate of Jerusalem in our battle for the defense of Jaffa Gate properties in the Holy City as part of the consecutive battles fought by the "Mother of All Churches" to preserve its heritage, and the authentic Christian presence in the Holy Land, especially in the city of Jerusalem, which God has blessed. In addition to practicing our duty in protecting the "pilgrim route" between the Church of the Holy Sepulchre and the Church of the Nativity, between the place of Christ's birth and the place of his crucifixion.

We are also celebrating the birth of Christ today as we have completed important housing projects in Bethlehem, Beit Sahour and Beit Jala. In 2020, we are looking forward to executing a project of 400 apartment and a commercial center in Beit Hanina, Jerusalem, where we have been working on obtaining the necessary licenses for years. This huge project will reduce immigration from the Holy City and contribute to strengthen the resolve of its people. In the same context, we are preparing this year for the restoration of St. Dimitri's School Building in the Old City, to provide a comfortable atmosphere for students and to preserve this historic building; in addition to dozens of charitable projects which our Patriarchate is implementing with the support of its flock in particular and the community in general. And the doors of the Patriarchate shall always remain open for the flock of our community and all the Palestinian and Jordanian peoples Christians be it or Muslim.

Mr. President,

Ladies and Gentlemen,

In addition to our active local role, and efforts to relay the voice of Jerusalem to the world, the Orthodox Patriarchate of Jerusalem is exercising its historic role at the international Orthodox level as well. Our Patriarchate has opened its doors to host our brothers, the heads of the world's Orthodox churches, to meet at our second home in Amman under the Auspices of The Hashemite Custodian of Islamic and Christian Holy Places, your brother Mr. President, His Majesty King Abdullah II, to discuss issues of global Orthodox unity; that in its' strength we view a strengthening to our faith, and in its' weakness, a weakening of our faith.

Your Excellency Mr. President.

Ladies and gentlemen

"The Word became flesh and made his dwelling among us" (John 1:14), let us rejoice and pray "This is a great mystery" (Ephesians 5:32) which appeared among us. The message of Christmas is a message of love, humility, peace and a meeting of hearts. Living the love and its consequences becomes permanent through a true relationship and reconciliation between man and God, between man and his/her fellow man, through a relationship of reconciliation and openness between man and himself/herself. This reconciliation in its three dimensions fills the human heart with peace, the peace of God coming from the highest, which helps people to deal with the daily living pressures and

difficulties of life, and to meet the challenges with wisdom and love. The heavenly peace, which we all desire, enables believers, with the support of divine grace, to deal properly with economic, political and social difficulties.

Christmas is the feast of joy. Joy is to find power through forgiveness and love in tears, to reap success from failure, and to achieve ascension through humility and holiness. Christmas is the feast of joy built on the rock of faith.

Your Excellency,

In the name of the "Mother of all churches" and its community, we wish you a glorious Christmas filled with holiness and love, and a blessed new year full of goodness, blessings and peace; and we thank Your Excellency for your heartfelt Christmas message.

We lastly take this opportunity to give thanks to the Supreme Presidential Committee for Church Affairs and its' Chairman, His Excellency Minister Dr. Ramzi Khoury. As well as the Head of the Presidential Bureau Her Excellency Ms. Intisar Amarah, Presidential Protocol Department and the Heads, Generals and Officers of the different Palestinian Security bodies for their tireless efforts and contribution to the success of this year's Christmas processions.

Along with the angels, we pray to God, " Glory to God in the highest heaven, and peace on earth ..." (Luke 2:14).

Διὰ τούτων ἔληξεν ἡ ἑορτὴ τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων ἐν Βηθλεέμ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ ΔΥΤΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς, 14^{ης}/ 22^{ας} Δεκεμβρίου 2019, ἔλαβον χώραν αἱ ἐπισκέψεις τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων τῶν Δυτικῶν Ἐκκλησιῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἑορταζουσῶν συμφώνως πρὸς τὸ Γρηγοριανόν Ἡμερολόγιον.

Πρῶτον, ἔλαβε χώραν ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀδελφότητα τῶν Φραγκισκανῶν.

Κατ' αὐτὴν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων προσεφώνησε τὸν ἡγούμενον τῶν Φραγκισκανῶν π. Φραγκῖσκον Πατόν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτόν Φραγκισκανοὺς ἀδελφοὺς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἀγγλιστί:

"Your Excellency, Father Francesco,

Your Eminences,

Your Graces,

Beloved Members of our Respective Fraternities,

Dear Fathers,

We are delighted to greet you, dear Father Francesco, as you and your community celebrate the Christmas Feast. It was your venerable founder, Saint Francis, who created the first Christmas crib scene, as he attempted to focus the people on the great truth of the incarnation of the Divine Logos and away from worldly pursuits. And so we sing at this season:

When the creation beheld you born in a cave,

You, who hung the whole world in the void above the waters,

it was seized with amazement and cried:

"There is none holy save you, O Lord."

(Irmos, Compline of the Forefeast)

This is our proclamation at this and every Christmas season, that there is only One who is holy, our Lord Jesus Christ, who is "the expectation of the nations and the salvation of the world."

As we face the many challenges that beset us in our region, we do so in the conviction that this region in which our sacred history has unfolded down the generations remains able to mediate the essence of the divine-human encounter that finds its fulfilment in the incarnation. And we contend that in this region, the human witnesses to this sacred history – that is our Christian communities – must be able to live and flourish.

We remain, dear Father Francesco, deeply aware of, and grateful for, your firm commitment to the well-being and flourishing of the Christian communities of the Holy Land and your unwavering partnership in guarding and serving the Holy Places, ensuring that they remain places of worship open to all, without distinction. We acknowledge with gratitude your role in the Council of the Heads of the Churches of the Holy Land, and the significant leadership that you exercise.

As a clear sign of this, we have the recent agreement that we have signed together with the Armenians for the completion of the restoration of the foundations of the Church of the Holy Sepulchre.

Our deepening unity of purpose and principle continues to be of such importance as we work together to ensure that the Christian presence in our Holy City and this Holy Land remains strong and vital. We must resist the pressure of radical groups who wish to alter the fundamental integrity of our

multi-ethnic, multi-religious, and multi-cultural landscape, and undermine the Christian character of Jerusalem. We remain firm on the crucial Jaffa Gate issue and pray to God for the grace to be firm in our resolve. For the life of the world depends on maintaining Jerusalem as a home for all people of good will, where all may co-exist peacefully and with mutual respect.

As we celebrate this joyful season, therefore, let us do so confident in our God-given mission. And let us rejoice with the angels at the birth of the Son of God, who is “the Word made manifest”, who “has assumed the material substance of our flesh” and who has “in his ineffable providence taken up his dwelling among us” (Compline of the Forefeast, Canticle Four).

We wish you, dear Father Francesco, and your Fraternity, a blessed and holy Christmas and a peaceful New Year.

Thank you”.

Δεύτερον, ἔλαβε χώραν ἡ ἐπίσκεψις εἰς τό ἐν Ἱεροσολύμοις Λατινικόν Πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τόν ἐν Ἱεροσολύμοις Λατῖνον Πατριάρχην κ. Πιέρ Μπατίστα Πιζαμπάλλα καί τούς ὑπ’ αὐτόν ἱερεῖς διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἀγγλιστί:

“Your Excellency, dear Archbishop Pizzaballa,

Your Excellency, Archbishop Girelli,

Your Eminences,

Your Graces,

Dear Fathers,

Beloved in Christ

It is with great joy that we greet you, Your Excellency, dear Archbishop Pizzaballa, and congratulate you on the joyful celebration of the Nativity of our Lord Jesus Christ. The whole creation rejoices at the birth of the Son of God, as we sing in the words of Vespers of the Forefeast of the Nativity;

Lo, the time of our salvation is at hand.

Make ready O cave;

the Virgin draws nigh to give birth.

Be glad and rejoice, O Bethlehem,

For from you our Lord has shown forth like the dawn.

(Stichera Tone two)

The glory of the incarnation of the Divine Logos can never be dimmed.

Whatever the concerns of the present moment, whatever the circumstances of our human history, our sacred history, which has unfolded in this Holy Land, remains a true beacon of light, hope, and witness for a confused and anxious world. Even now our sacred history “shines forth like the dawn”.

As we gather once again for our respective Christmas celebrations, we do so in the face of ongoing challenges to the well-being of the Christian communities of this Holy City and our region. We continue to be firm in our conviction with respect to the proper ownership of the Jaffa Gate properties, and our intention to guard and maintain the Christian character of the Holy Places in general and of Jerusalem in particular.

We are also giving our best efforts to encourage the government to take its part in collaboration with us in ensuring that the Holy Places have the essential services that they need to support both the local Christian community as well as the many thousands of pilgrims who come to worship at them every month. As you are well-aware, all these matters are ongoing, and demand constant vigilance.

But we persevere. And we persevere in deep thanksgiving for the growing unity of purpose and resolve that we share. We shish to take this opportunity to thank you, dear Archbishop Pizzaballa, for your unswerving commitment to the multi-cultural, multi-ethnic, multi-religious landscape of the Holy Land, and the vitality of the Christian presence here. We thank you, too, for working with us and the other Christian Communities in the Council of the Heads of the Churches for the Holy Land, which has been articulating clearly of our common Christian witness in the Holy Land.

Our unity of purpose in maintaining a vibrant Christian presence in this Holy City and in the Holy Land is a matter of hope and encouragement to the world, and in this mission, we must never lose heart. For in this work together, we show to the world the truth that “Christ comes in his love to humankind, “to save the man He fashioned” (Stichera Tone Two). The fundamental purpose of our life here is the proclamation of the Gospel of salvation to the world, and the care of the Christian communities in the place where the salvation was made manifest.

So, as we greet you at the time of this great feast,

Let us celebrate...

raising our minds on high,

let us go in spirit to Bethlehem;

and with the eyes of our soul

let us look upon the Virgin,

as she hastens to give birth to our God,

the Lord of all.

(Aposticha Tone One)

MAY the true Light that shines from the cave never be dimmed, and may it be our strength and our consolation as we strive to be faithful to the calling that we have been given.

We wish you, dear Archbishop Pizzaballa, your clergy, and all the communities entrusted to your care, the richest blessings of this Christmas season and a happy New Year.

Thank you”.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Τό ἑσπέρας τῆς Τρίτης, 4^{ης} /17^{ης} Δεκεμβρίου 2019, τό Ὑπουργεῖον Τουρισμοῦ τοῦ Ἰσραήλ ὑπό τόν Ὑπουργόν Τουρισμοῦ κ. Γιαρίβ Λεβί διωργάνωσεν εἰς τό ξενοδοχεῖον David Citadel ἐκδήλωσιν διά τά Χριστούγεννα καί τό Νέον Ἔτος, εἰς τήν ὁποίαν ἦσαν προσκεκλημένοι Ἀρχηγοί καί μέλη τῶν Θρησκευτικῶν Κοινοτήτων εἰς τό Ἰσραήλ.

Εἰς ταύτην προσεφώνησεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἀγγλιστί:

“Mr. Levin,

Mr. Halevi,

Your Beatitudes,

Your Eminences,

Your Graces,

Beloved Leaders of the Jewish and Muslim Communities of Jerusalem,

Distinguished Civic Leaders,

Ladies and Gentlemen

As we gather once again in this holiday season, which is bright with light for our three Abrahamic traditions, please allow us to express our greetings to you all on behalf of the Rum Orthodox Patriarchate of Jerusalem.

The three Abrahamic traditions of Judaism, Christianity and Islam recognise the importance of Holy Places to the life of faith. And the Holy Land embraces both Holy Places that are significant to our respective traditions, as well as Holy Places that are venerated by us all. No other religion in the world is infused with such universal religious and spiritual significance as the Holy Land, and especially this Holy City of Jerusalem. We understand that the Holy Places are places of worship and prayer not just for those who come here from around the world as pilgrims, but also for our local communities of faith.

With respect to the Holy Places in general, we know that they are significant not just from a commercial point of view. While the pilgrimage industry is important both for the national and the local economy, this is not its chief value. The chief value of pilgrimage and the Holy Places lies in the fact that they are conducive to peaceful co-existence in our multi-ethnic, multi-cultural, and multi-religious landscape. This is especially true of the Holy Places that are common to the Abrahamic traditions, but it is also the case with those places that are uniquely sacred to each one of those traditions.

Holy Places have profound and often ineffable spiritual meaning and significance for all people. Frequently they return again and again over a lifetime to drink of the deep spiritual wells that they find in the Holy Land. The Holy Places make us understand that, whatever our particular religious affiliations, in our common humanity we share the same spiritual longings, the same spiritual needs, the same spiritual aspirations.

Churches around the world accept our role in promoting pilgrimages and devotion to the Holy Places. We encourage devotion both among our local communities and the Churches around the world from which pilgrims come. This role must be taken seriously as a crucial element in the well-being of building and maintaining our peaceful co-existence and mutual witness.

Yet the Churches and Christian communities for the Holy Land cannot do this work alone. We have been trying our best to guarantee that the Holy Places function properly, not only to receive worshipers, but also to provide essential services, such as sufficient drinking water and other amenities that are provided by Ministry of Tourism.

In this spirit please allow us to remind you of the challenges that the monasteries of both the Greek Orthodox and Franciscan Fraternities are facing on Mount Tabor with respect to the supply of water. As you know, this is one of the major pilgrimage destinations.

There has already been an agreement between the Fraternities and the Government to undertake a shared project of a complete renovation of the water system that supplies both monasteries. We urge all those who are responsible for this matter to take this into serious consideration, and we repeat our commitment as partners, in this project.

We are grateful for the support and understanding that the Ministry of Tourism provides in encouraging pilgrimages and assisting in their smooth running, and we look forward to a deepening partnership with you in ensuring

that the Holy Places have what they need in essential services to be able to serve the many thousands of pilgrims and locals who visit them throughout the year.

As we look forward to another season in which the eyes of the world will be focused on this Holy City and on the Holy Places of our region, we wish to take this opportunity to express to you Minister, and to all who support you in your work, our very best wishes for this holiday season.

May God bless you and may God bless all the peoples of our beloved Holy Land.

Thank you."

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης, 29^{ης} Νοεμβρίου/ 12^{ης} Δεκεμβρίου 2019 πρὸς Παρασκευὴν 30^{ης} Νοεμβρίου / 13^{ης} Δεκεμβρίου, ἡμέραν μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, ἔλαβε χώραν εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ἡ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ μοναχοῦ Συμεὼν Σπυροπούλου, προσφάτως χειροθετηθέντος καὶ ἐνταχθέντος εἰς τὴν Ἀγιοταφитικήν Ἀδελφότητα, ἀποφοίτου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Πρωτοψάλτου εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ καθηγητοῦ εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Σχολὴν τῆς Ἀγίας Σιών.

Τὸν μοναχὸν Συμεὼν ἐχειροτόνησεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θαβωρίου κ. Μεθόδιος, ἀπευθύνας πρῶτον αὐτῷ λόγους πατρικoὺς διὰ τὴν σημασίαν τοῦ μυστηρίου τῆς ἱερwsύνης καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ διακόνου ὡς ἔπεται:

“Εὐλαβέστατε ὑποδιάκone Συμεὼν,

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος, κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς Συνεδρίαν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος τοῦ Σεπτοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ’, κατόπιν οἰκειοθελοῦς ἐπιθυμίας σου, ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐντάξῃ σε εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀγιοταφитικῆς Ἀδελφότητος καὶ προαγάγῃ σε εἰς διάκονον.

Οὕτως, εὐδοκία τοῦ Παντοδυνάμου καὶ Παντεπόπτου μεγάλου Θεοῦ, ἐπινεύσει, στοργῇ καὶ προνοίᾳ μὲν τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος, ἀποφάσει δέ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, καλεῖσαι σήμερον, ὅπως διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς χειρὸς τῆς ταπεινότητος ἡμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, καὶ διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, λάβῃς τὸν πρῶτον βαθμόν τῆς Ἱερwsύνης, ἥτοι τὸν τοῦ διακόνου, ἵνα καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ὑπηρετήσῃς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τό πλήρωμα αὐτῆς διὰ τῆς ἐντάξώς σου εἰς τὴν

παλαίφατον Γεραράν ἡμῶν Ἀδελφότητα.

Μεγάλη ἡ τιμή δι' ἐσέ, ὅπως καί διὰ κάθε Ἀγιοταφίτην, οὐχί μόνον, ἀλλά ἔτι μεγαλύτεραι αἱ ἀπό τοῦ ὑπουργήματος τούτου, ἀπορρέουσai εὐθύναι, καλεῖσαι, ὅπως ἀπαρνηθῇς τόν κόσμον καί τά τοῦ κόσμου, ἵνα καταστῇς ὑπηρέτης τῶν λειτουργῶν τῶν Μυστηρίων τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἥτοι τῷ Ἐπισκόπῳ καί τοῖς Πρεσβυτέροις, κατὰ τάς διαταγὰς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Ὁ ἄνθρωπος, εἰς τό διάβα τῆς ζωῆς του, ἔχει ἐλαχίστας ἡμέρας, καθ' ἃς δοκιμάζει χαράν καί μίαν ἀπό ἐκείνας τάς ἡμέρας, ἀσφαλῶς εἶναι δι' ἐσέ ἡ σημερινή.

Λέγεται ὅτι ἡ θέσις δέν ἀναδεικνύει τόν ἄνθρωπον, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τήν θέσιν. Τοῦτο λέγων, ἐννοῶ ὅτι θά ἀποτύχης εἰς τήν ζωήν σου, ἐάν δέν πιστεύῃς καί δέν ὑπηρετῇς σωστά καί εὐσυνειδήτως Αὐτόν, διὰ τόν ὅποιον ἀφιέρωσας τήν ζωήν σου καί ἐάν ἐπιπολαίως Τόν ὑπηρετῇς.

Τούναντίον, θά προκόψης καί ἀπό πάντων θά εἶσαι σεβαστός καί ἀγαπητός, ἐάν πιστεύῃς καί ὁμολογῇς, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζῶντος, καί σέβησαι πρωτίστως τόν ἑαυτόν σου, τό ὑπουργημα, τό ὅποιον θά ἐπωμισθῇς καί Ἐκεῖνον πού θά ὑπηρετῇς.

Οἱ Ἅγιοι Γρηγόριος Νύσσης καί Εὐάγριος λέγουν ὅτι «θεολόγος εἶ ἐάν προσεύξῃ ἀληθῶς καί ἐάν προσεύξῃ ἀληθῶς, θεολόγος εἶ», δηλαδή, τότε μόνον θεολογοῦμεν σωστά καί ἀληθῶς, ἐάν προσευχώμεθα σωστά, ὥστε νά ὠφελῶμεν τούς ἑαυτούς μας καί τούς ἄλλους, ἀσφαλῶς τότε θεολογοῦμεν καί σωστά καί ἀληθῶς.

Βλέπετε, ἀγαπητοί μου, πόσον μεγάλην σημασίαν δίδουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες εἰς τόν σωστόν τρόπον προσευχῆς, ἀλλέως ματαιοπονοῦμεν καί τούς ἀκούοντάς μας εἰς οὐδέν ὠφελοῦμεν, σύ, λοιπόν, νά προσπαθῇς νά εἶσαι τέλειος κατὰ τό δυνατόν, ἄμεμπτος καί ἅγιος κατὰ Χάριν, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ σου, νά πορεύῃσαι τόν δρόμον τῶν ἐντολῶν Του ὅλας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, γενοῦ μέλισσα εἰς τό νά συλλέγῃς ὅ, τι τό καλύτερον καί γλυκύτερον καί νά ἀπορρίπτῃς ὅ, τι τό ἐπιβλαβές.

Ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος λέγει: «Οὐδεῖς στεφανοῦται, ἐάν μή νομίμως ἀθλήσῃ, ἄρα, ἡ ζωή ἡμῶν, κληρικῶν τε καί λαϊκῶν εἶναι εἰς ἀγών πυρπολούμενος συχνάκις καί πολλάκις ἀπό τά πυρφόρα βέλη τοῦ διαβόλου, προκειμένον νά κερδίσωμεν καί πετύχωμεν τόν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν, ἐκεῖνον τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν μας.

Ἀσφαλῶς, θά συναντήσης δυσκολίας, μή πτοηθῇς, μή δειλιάσης· μέ τούς σωματικούς σου ὀφθαλμούς καί τῆς ψυχῆς σου τά ὄμματα, ἀτένισον πρός τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν καί ἵδε τήν σταυρουμένην ἀγάπην, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καί τότε θά ἐννοήσης, διὰ ποῖον λόγον ἔθηκαν ἐπὶ τήν κεφαλὴν Αὐτοῦ στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ὅμως διὰ τῆς σταυρικῆς Του θυσίας, τῆς τριημέρου Ταφῆς Του καί τῆς ἐκ νεκρῶν ἐν τέλει Ἀναστάσεώς Του ἐδικαιώθη εἰς κατασχύνην τῶν σταυρωτῶν Του καί κατηγόρων Του.

Εὐλαβέστατε ὑποδιάκονε Συμεών,

Ὡς Ἀγιοταφίτης καί φρουρός τῶν Ἀγίων Τόπων, τῶν καθαγιασθέντων διὰ τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως, διδασκαλίας, Σταυρώσεως καί Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ

καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καλεῖσαι νά εἶσαι θεματοφύλαξ Ἱερᾶς Παρακαταθήκης ἐν τῇ ἀκροπόλει ταύτῃ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς ὁποίας ὀφείλεις νά εἶσαι φύλαξ ἀκοίμητος καί ἕτοιμος πρὸς πᾶσαν θυσίαν, ἵνα παραδώσης ταύτην εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς ἀκέραιον, ἀλώβητον καί ἀναλλοίωτον.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Ἱεροῦ τούτου Βήματος ἱστάμενος πρὸ τοῦ λάβης τό ὑπουργημα τοῦτο τό φοβερόν καί αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις δυνάμεσιν, καί τό ὅποῖον κατὰ τόν Ἀπόστολον Παῦλον, «οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδέ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ», κλῖνον τό γόνυ ταπεινῶς καί ἱκέτευσον τόν Παντοδύναμον Θεόν, τόν μόνον δυνατόν ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὅπως ἐπιβλέψῃ ἰλαρῶ ὁμματι ἐπὶ τὰς ἀδυναμίας σου καί ἐξαποστείλῃ τό Πανάγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐπὶ σοί τῷ ταπεινῷ δούλῳ Αὐτοῦ.

Μνημόνευε ἀεὶ καί πάντοτε τούς κατὰ σάρκα γονεῖς σου, οἵτινες ἴστανται τήν στιγμὴν ταύτην εἰς τό πλευρόν σου καί προσεύχονται ἀσφαλῶς καί αὐτοὶ δι' ἐσέ καί χαίρουνται διὰ τήν ἰδικήν σου χαράν καί προαγωγήν σου.

Μνημόνευε τούς συγγενεῖς σου, τούς διδασκάλους σου, τούς φίλους σου, καί, ἐάν ἔχῃς, καί τούς ἐχθρούς σου.

Μνημόνευε ἔτι δέ τοῦ Πατρός καί Πατριάρχου ἡμῶν κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ', τοῦ μετὰ περισσῆς ἀγάπης εὐεργετήσαντός σε καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Καί νῦν ἤγγικεν ἡ ὥρα, ἵνα, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καί πνεύματι ταπεινώσεως, προσέλθῃς καί λάβῃς, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῆς ἡμετέρας ταπεινότητος τήν χάριν τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, δι' ὃ καί εἵσελθε εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔνθεν ἐκπηγάζει τό φῶς τῆς Ζωῆς.

Εἵσελθε λοιπόν χαίρων, εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου,

Τῇ 30-11-2019 , Ἀγίου Ἀνδρέου Ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου".

Ἡ χειροτονία ἐτελέσθη δι' ἐπικλήσεως τῆς θείας Χάριτος καί ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἀρχιερέως.

Ἄμα ταύτῃ καί ἅμα τῇ ἀναφωνήσῃ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως: «ἄξιος», οἱ τιμῶντες τόν χειροτονηθέντα Ἀγιοταφῖται Πατέρες, μαθηταί τῆς Σχολῆς Σιών, μοναχοί καί μοναχαί καί οἱ οἰκεῖοι καί φίλοι αὐτοῦ ἀνεφώνησαν ὡσαύτως «ἄξιος, ἄξιος».

Ἄμα τῇ λήξει τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ χειροτονηθεὶς ἐδεξιώθη τόν χειροτονήσαντα Ἀρχιερέα καί πάντας τούς τιμῶντας αὐτόν εἰς τό Γραφεῖον τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου.

Τήν πρωΐαν, ὁ χειροτονηθεὶς προσῆλθεν εἰς τό Πατριαρχεῖον, ηὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατον καί ἔλαβε τήν εὐλογίαν Αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΚΟΥΡΑ ΜΟΝΑΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς, 23^{ης} Νοεμβρίου /6^{ης} Δεκεμβρίου 2019, ἔλαβε χώραν εἰς τό Πατριαρχεῖον καί εἰς τό ἐν αὐτῷ παρεκκλήσιον τῆς Πεντηκοστῆς ὑπό τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἡ εἰς μοναχόν χειροθεσία τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως δοκίμου Κωνσταντίνου Σπυροπούλου, κατόπιν αἰτήσεως αὐτοῦ, ἐγκριθείσης ὑπό τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου.

Τόν καρέντα μετωνόμασεν ὁ Μακαριώτατος εἰς Συμεών. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος εἰς τὰς μοναχικὰς κουράς δηλοῖ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ τρόπου ζωῆς τῶν κειρομένων.

Ἄμα τῇ κουρᾷ ὁ Μακαριώτατος ἐπήνεσε τόν καρέντα μοναχόν Συμεών διὰ τόν ζῆλον αὐτοῦ ἐπὶ διετίαν εἰς τὴν ἱεροψαλτικὴν διακονίαν αὐτοῦ εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί εἰς τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ὡς θεολόγου καθηγητοῦ καί ὡς Διευθυντοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῆς Ἀγίας Σιών καί ἐνουθέτησεν αὐτόν, ἵνα εἰς τό ἐξῆς συμπληρῶνῃ καί ὁλοκληρῶνῃ τὴν διακονίαν αὐτοῦ ὑπηρετῶν ὡς Ἀγιοταφίτης μοναχός καί προσεχῶς ὡς διάκονος εἰς τό Πατριαρχεῖον καί τὰ Πανάγια Προσκυνήματα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Η 14Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τὴν Παρασκευὴν, 9^{ην} /22^{αν} Νοεμβρίου 2019, περί ὥραν 10.30 π.μ. ἔλαβε χώραν Δοξολογία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ 14^ῃ Ἐπετείῳ τῆς ἐκλογῆς καί Ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. , συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων Ἀραβοφώνων Ἱερέων διακόνων καί μοναχῶν ἐξ ὅλης τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καί μετέχοντος εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐξ Ἱεροσολύμων, ἐξ ἄλλων Κοινοτήτων τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου καί προσκυνητῶν.

Μετά τὴν Δοξολογίαν, τῶν κωδῶνων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κρουομένων, ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Χαίρει χαράν μεγάλην καὶ ἀγάλλεται ἐν εὐφροσύνῃ σήμερον ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ γεγονότι λίαν σημαντικῶ καὶ χαροποιῶ, τῆς ἐκλογῆς δηλονότι καὶ Ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος εἰς τόν ἔνδοξον θρόνον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων.

Τό γεγονός τοῦτο κατεκτῆθη διὰ τῶν ἀφωσιωμένων ἀγώνων τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος πρὸς διατήρησιν τοῦ καθεστῶτος τῶν Ἀγίων Τόπων καὶ δὴ τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, καθεστῶτος ὑπονομευθέντος ὑπὸ παρανόμων συμφωνιῶν ὑποθηκεύσεως καὶ ἀπεμπολήσεως περιουσίας αὐτῆς ἀνυπολογίστου ἀξίας. Διὰ τῶν ἀγώνων τούτων πρό δεκατετραετίας, τό ἔτος 2005, ἡ Ἀδελφότης ψήφοις κανονικαῖς καὶ ὁμοφώνοις τῆς ἐκπροσωπούσης αὐτήν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου «ἀνέβασε ἐπὶ τὴν λυχνίαν», ἥτοι ἀνέδειξε τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὡς τόν ἄξιον Ποιμενάρχη καὶ κυβερνήτην τοῦ σκάφους τῆς Πρεσβυγενοῦς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων. Ἡ ἐκλογή τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ ἡ μετὰ ταύτην Ἐνθρόνισις Αὐτῆς τῇ συμμετοχῇ πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῇ ἀναγνωρίσει τῶν τοπικῶν κυβερνήσεων, διέλυσε τὴν δίνην, ὁποῖα ἐκλυδώνισε ἀλλὰ δέν κατεπόντισε τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καὶ συνέσφιγξε τὰς ἀρθρώσεις τοῦ μυστικοῦ σώματος αὐτῆς ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

Ἀξίως ἄρα τῆς σημασίας αὐτοῦ ἐωρτάσθη τό γεγονός τοῦτο σήμερον διὰ πανηγυρικῆς εὐχαριστηρίου Δοξολογίας ἐν ἀθρόα συμμετοχῇ μοναχῶν, κλήρου καὶ λαοῦ εἰς τόν πανίερον ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Νῦν δέ εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην αἴθουσαν τῶν Πατριαρχείων ἀπονέμομεν τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι τόν δίκαιον ἔπαινον δι' ὅσα Αὕτη «σεμνά, δίκαια καὶ τίμια» ἐπετέλεσε ὑπὲρ τῶν παναγίων Προσκυνημάτων, τῆς Ἀδελφότητος καὶ τοῦ ποιμνίου.

Πρωτίστως ὅσον ἀφορᾷ τὰ Προσκυνήματα, ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης εὐκαίρως ἀκαίρως θεωρία τε καὶ πράξει καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ὑπεγράμμισε ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦν τὴν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν, τό ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν γνώρισμα καὶ τό ἀδιαμφίσβητον προνόμιον τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ὡς τόποι τῆς ἐν τῷ Χριστῷ θείας ἐμφανείας καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἀποστολή τῆς Ἀδελφότητος εἶναι νὰ διατηρῇ καὶ διακονῇ ταῦτα ὡς ζωντανούς λειτουργικούς χώρους διὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ τόν ἁγιασμόν τῶν ἀθρώπων ἐπισκεπτομένων ταῦτα εὐσεβῶν προσκυνητῶν. Θεωρούμενα τὰ πανάγια Προσκυνήματα κληρονομία οὐχὶ μόνον τῆς Ἀδελφότητος ἀλλὰ καὶ τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνεκαινίσθησαν, ὡς τό Ἱερόν Κουβούκλιον, ἡ στέγη τῆς Βασιλικῆς τῆς Βηθλεέμ, ἡ ἱερά Μονὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου ἐν Ἰορδάνῃ, τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου οὔσης ἐπὶ θύραις καὶ ἐπροστατεύθησαν γενναίως ἐξ ἐπιβουλῶν τὰ δικαιώματα ἡμῶν ἐν αὐτοῖς, ὡς τό δικαίωμα τῆς παρουσίας δευτέρου φύλακος ἡμῶν εἰς τό ἐσώτερον τοῦ ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς Κοπτικῆς καὶ τῆς Συριανικῆς Κοινότητος μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς νυκτός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Πάσχα καὶ τό δικαίωμα ἡμῶν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς εὐρέσεως αὐτοῦ, ἐξ ἀντικαθεστωτικῆς προσκυνηματικῆς ἐπιβουλῆς τῶν Ἀρμενίων.

Τό ζωηρόν ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τό Ἑλληνορθόδοξον Ἀραβόφωνον ποίμνιον καὶ ἡ ἐπισταμένη παρακολούθησις τῶν ἀπασχολούντων αὐτό

προβλημάτων κατεδείχθη καί κατά τήν τελευταίαν ταύτην περίοδον διά τῆς συχνῆς σημαντικῆς χρηματικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν ἀποτελεῖωσιν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου τῆς Κοινότητος Σαχνίν, διά τῆς προσφορᾶς αὐτῇ φιλοτεχνηθέντος εἰς Κύπρον ξυλογλύπτου ἀγιογραφημένου εἰκονοστασίου καθὼς καί τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῆς Κοινότητος Κούφρ Σμέα τῆς περιοχῆς Ἀκκρης, τοῦ προσφάτως ἐγκαινιασθέντος ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου τῆς Κοινότητος Γιάφατ Νάσρα παρά τήν Ναζαρέτ καί τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος τῆς Κοινότητος Ραφιδίων Νεαπόλεως τῆς Σαμαρείας.

Μετά τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πολλάς κατέβαλε προσπάθειάς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, ὅπως διατηρήσῃ τήν ὑπό τῆς παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ὑπαγορευομένην συνεργασίαν διά τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα, προτάσσουσα τόν ἐν συνέσει καί μετριοπαθείᾳ διάλογον ὡς μέσον ἐπιλύσεως τῶν ἐκάστοτε προκυπτόντων Διορθοδόξων προβλημάτων. Τήν στάσιν ταύτην ἐκτιμῶσα ἡ ἀδελφή Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας ἀπένειμεν Ὑμῖν τό βραβεῖον « Δι' ἐξαιρετικὴν προσφοράν πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς ἐνότητος τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν ἐδραίωσιν καί προβολήν τῶν χριστιανικῶν ἀξιῶν εἰς τήν κοινωνίαν, τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξίου τοῦ Β' διά τό ἔτος 2018» κατά τήν μόλις χθές ἐπίσκεψιν εἰς Μόσχαν, ἐν ᾗ καί εἰς συνάντησιν Ὑμῶν μετά τοῦ ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ρωσίας κ.Πούτιν ἐζητήσατε τήν στήριξιν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ἀναμφιβόλως τό ἐπίκεντρον τῶν προσπαθειῶν καί ἐνεργειῶν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐξ ἀρχῆς τῆς Πατριαρχίας Αὐτῆς ὑπῆρξε ἡ διά παντός τρόπου διαφύλαξις τοῦ ἀγιογραφικῶς τεθεμελιωμένου καί διεθνῶς ἐπικεκρωμένου καθεστῶτος τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων. Τό καθεστῶς τοῦτο παραβιάζεται καί ἀλλοιοῦται εἰς ἣν περίπτωσιν ἰσχύσουν ὡς ἔγκυροι αἱ στερούμεναι διαφανείας καί δικαιοσύνης καί μεσταί οἰκονομικῆς διαφθορᾶς συμφωνίαι πολυετοῦς μισθώσεως τῶν εἰς τήν Πύλην τοῦ Δαβίδ ξενοδοχείων ἰδιοκτησίας τοῦ Πατριαρχείου. Διά τήν ἀκύρωσιν τῶν συμφωνιῶν τούτων ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης εἰργάσθη δραστηρίως εἰς τήν εὐαισθητοποίησιν καί κινητοποίησιν προσώπων καί ὀργανώσεων παραγόντων ἐπιρροῆς εἰς τό ἐξωτερικόν ἀλλά καί ἐνταῦθα. Ἄξιον ἰδιαιτέρας μνήμης τυγχάνει τό γεγονός τῆς κατά μῆνα Ἰούλιον τοῦ ἔτους τούτου τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διοργανώσεως εἰρηνικῆς πορείας ὅλων τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν ἀπό τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου ἕως καί τῆς Πύλης τοῦ Δαβίδ ἔμπροσθεν τῶν ξενοδοχείων Imperial καί Petra καί τῆς κατόπιν προσευχῆς ἀναγνώσεως Μηνύματος ἐξαπολυθέντος ἐκεῖθεν διεθνῶς καί ζητοῦντος τήν διατήρησιν τῆς Πύλης τοῦ Δαβίδ ὡς τῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων χρησιμοποιοθεΐσης εἰσόδου τῶν Προκαθημένων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Παλαιᾶς Πόλεως εἰς τάς ἑδρας Αὐτῶν καί τῆς φυσικῆς προσβάσεως τῶν χριστιανῶν προσκυνητῶν εἰς τόν Πανάγιον Τάφον.

Ἐκ τῶν ἐπιτευχθέντων τούτων ἐνθαρρυνόμενοι, Μακαριώτατε, καί ἐνθέρμως συγχαίροντες τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες, στρατευόμεθα μετ' Αὐτῆς τήν καλήν στρατείαν διά τήν ἐπιτυχίαν τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ ὅλων τῶν ἀναλαμβανομένων ὑπ' Αὐτῆς πρωτοβουλιῶν καί τήν πραγματοποίησιν ὅλων τῶν στόχων Αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν καί τῆς Ἐκκλησίας Σιών τῆς Ἀγίας.

Ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν λοιπῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων, εὐχομαι Ὑμῖν ἔτη ὅσα πλεῖστα, ὑγιεινά, εὐφρόσυνα, εἰρηνικά καί εὐσταθῆ, πλήρη θείας δυνάμεως καί ἐνισχύσεως, ἵνα ὀλοέν ἀυξάνητε καί ἐμπλουτίζητε τό ὑπό τῆς θείας Προνοίας ἐμπεπιστευμένον Ὑμῖν Πατριαρχικόν ἔργον πρὸς ὄφελος καί ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους τῶν

Ρωμαιορθοδόξων καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν.

Ὡσαύτως προσεφώνησεν ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Χρηστός Σοφιανόπουλος καί ἀντιπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καί τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας.

Πρός τούς προσφωνήσαντας Αὐτόν ἀντεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσας Αὐτοῦ:

“Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

«Εὐλογητός ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογία πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ» (Ἐφ. 1, 3).

Ἡ ἐν τῷ τόπῳ τῆς «καταπαύσεως» (Ψαλμ. 131, 16) καί «τῆς κατοικίας» (Ψαλμ. 131, 13) τοῦ Ἐνσαρκωθέντος καί Ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου ἀναφανείσα Ἐκκλησία, δηλονότι ἡ ἀγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, χαίρει σήμερον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκατετραετοῦς διακονικῆς οἰακοστροφίας τῆς Μετριοτήτος ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τοῦ κλήρου τῆς διακονίας (Πράξ. 1, 15) τοῦ Ἀποστολικοῦ καί Πατριαρχικοῦ θρόνου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου Ἱεροσολύμων.

Τό ἱεροθεσμικόν καί ἐκκλησιαστικόν γεγονός τοῦτο, ἐνέχει ἰδιαιτέραν καί οὐσιώδη σημασίαν, διὰ τό εἰς τούς αἰῶνας ἀπεκτεινόμενον μυστικόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τοὔτέστιν τῆς Ἐκκλησίας ἀφ’ ἐνός καί τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ πολιτεύματος αὐτῆς ἀφ’ ἑτέρου. Σημειωτέον δέ, ὅτι κατὰ τόν Θεῖον Παῦλον τά πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας καλοῦνται «συμπολῖται τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ» (Ἐφ. 2, 19) καί «ἐπὶ γῆς διατρίβουσιν, ἀλλ’ ἐν οὐρανῷ πολιτεύονται», κατὰ τήν πρός Διόγνητον ἐπιστολήν (ΕΠΕ, τόμ. 2, σελίς 253).

Τούτου ἕνεκεν κατήλθομεν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, συνακολουθούμενοι ὑπὸ τῶν τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, τῷ δοξαζομένῳ «διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων» (Α΄ Πέτρ. 4, 11).

Ἡ σήμερον ἑορταζομένη δεκατετραετής ἐνθρονιστήριος ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ἡμετέραν ἀναξιότητα, ἀλλ’ εἰς τόν ἐπὶ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ τεθεμελιωμένον θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου «θεμέλιον γάρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρά τόν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός» (Α΄ Κορ. 3, 11), ὡς κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος. Κατὰ δέ τόν Ἅγιον Ἰγνάτιον Ἀντιοχείας ὁ «ἀποστολικός» καί «ἐπισκοπικός» θρόνος τῆς Ἐκκλησίας ἐπέχει τόπον Θεοῦ· «Προκαθήμενοι τοῦ ἐπισκόπου εἰς τόπον Θεοῦ, καί τῶν πρεσβυτέρων εἰς τόπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων καί τῶν διακόνων... τῶν πεπιστευμένων διακονίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (ἐπιστολή πρὸς Μαγνησίους 6).

Ἡ ἄχρι τοῦδε Πατριαρχική, μοναστική καί ποιμαντική διακονία ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἱεραρχικοῦ καί ἀποστολικοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, δηλονότι

τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, ἓνα καί μόνον σκοπόν ἔσχεν, ἀφ' ἑνός μὲν τὴν διαφύλαξιν τῆς Ἀποστολοπαραδότου ἡμῶν παρακαταθήκης τῆς ὑγιαίνουσας πίστεως, τῆς ὀρθοτομήσεως τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας καί ἰδιαιτέρως τῆς μερίμνης τοῦ ἐμπιστευθέντος ἡμῶν Χριστεπωνύμου ποιμνίου, κατὰ τὴν διδασκαλίαν μὲν τοῦ σοφοῦ Παύλου λέγοντος· «καί αὐτός (ὁ Κύριος) ἔδωκε τοὺς ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καί διδασκάλους, πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφ. 4, 11-12). Ἀφ' ἑτέρου δέ, τὴν διατήρησιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ὡς τόπων τῆς λογικῆς λατρείας καί πηγῆς ἱαμάτων, ἔνθα ἑκατοντάδες ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς προσκυνηταὶ προσέρχονται ἵνα πνευματικῶς ἀναψύξωσιν, ἀκούοντες εἰς τὸν ψαλμωδὸν λέγοντα· «Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ ὁ θεός· ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεόν τὸν ζῶντα» (Ψαλμ. 41, 2-3).

Περὶ τὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ διαφύλαξις ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἀπαραγράπτων προνομίων καί κυριαρχικῶν δικαίων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τῶν «Ρωμαίων Ὁρθοδόξων» Χριστιανῶν ἀποτελεῖ χρέος ἱερὸν τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Γῇ ab antiquo ἀποστολῆς αὐτοῦ. Διό καί καταβάλλεται πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια πρὸς πάσας κατευθύνσεις, πολιτικάς καί διπλωματικάς, τοπικάς καί διεθνεῖς Κυβερνήσεις, ἵνα γένηται σεβαστὸν τό ὑπὸ διεθνῶν συνθηκῶν ὑφιστάμενον πολυπολιτισμικὸν καί διαθρησκειακὸν καθεστῶς, τόσον τῶν Προσκυνημάτων τῶν ἁγιογραφικῶν, ὅσον καί τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἡ ὁποία καθ' ἑαυτὴν ἀποτελεῖ παγκόσμιον προσκύνημα.

Οὐχ ἥττον δέ, ὑπακούοντες εἰς τὴν παράκλησιν τοῦ θεοπνεύστου Παύλου: «σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητά τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. 4, 3), οὐκ ὠλιγωρήσαμεν ἐργάζεσθαι μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης τὴν τήρησιν τῆς ἐνότητος τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, «ἔχοντες τό μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει» (1 Τιμ. 3, 9).

Λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ Ἱερουσαλήμ καί κατ' ἀκολουθίαν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων οὕσα ἡ ἀρχέγονος καί ἀκένωτος πηγὴ τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀθανάτου ζωῆς, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ τό σημεῖον ἀναφορᾶς τῆς καταλλαγῆς πάντων ἡμῶν, ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγων: «εἰ γάρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ)» (Ρωμ. 5, 10).

Ἡ Ἐνθρονιστήριος αὕτη δεκατετραετής ἐπέτειος τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος καλεῖ ἡμᾶς «οὐχί εἰς καύχησιν τῶν ὑφ' ἡμῶν πεπραγμένων ἀλλὰ εἰς τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ» (Ρωμ. 15, 17). «Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ τό μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν» (Β' Κορ. 1, 12). Τὴν μαρτυρίαν ταύτην τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ἐπικαλούμενοι, οὐ παύσωμεν ἀγωνιζόμενοι τὸν καλὸν ἀγῶνα ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοὔτέστιν τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἀκούοντες εἰς τοὺς Κυριακοὺς λόγους: «Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ἡμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλά ἔργα καί δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 5, 16).

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς μαρτυρίας ταύτης τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ καί τῆς δόξης τοῦ θεοῦ Πατρός, τοῦ ἐξερχομένου ἐκ τοῦ ἀποστολικοῦ καί μαρτυρικοῦ αἵματος τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἔχομεν συμμάρτυρας καί

συνεργούς τούς σεβαστούς καί ἀγαπητούς Ἡμῖν Πατέρας καί ἀδελφούς Ἀγιοταφίτας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερομονάχους, Διακόνους καί Μοναχοὺς, τούς ψυχῇ τε καί σώματι ἀφωσιωμένους ἐν τῇ ἱερᾷ Ἡμῶν ἀποστολῇ ταύτῃ.

Δεηθῶμεν οὖν τοῦ Θεοῦ τοῦ Πατρός τῶν φώτων καί τῆς ἀληθείας, «ἵνα κατευθύνῃ τά διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ» διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπέρ Εὐλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐνισχύῃ πάντας ἡμᾶς τούς τελοῦντας ἐν τῇ διακονίᾳ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ὡς καί τῆς διαποιμάνσεως τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τούς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τούς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν ἐόρτιον ταύτην Ἐνθρονιστήριον ἐπέτειον, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονὴν καί πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καί πρὸς τούς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστον Σοφιανόπουλον, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Δομετιανόν, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἐκπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Αἰδεσιμολογιώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τόν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀρτέμιον καί τούς π. Ἀλέξανδρον καί π. Ἰγκόρ ὁμιλήσαντας ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Μπέρ Σέβα νεοσυσταθείσης Ρωσοφώνου Κοινότητος, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρον, ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου ἡμῶν ἐν Ἰορδανίᾳ καί ἐκ μέρους τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως τοῦ Χασιμητικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας, τόν ἐντιμότατον κ. Ὁδε Καουὰς, Γενικόν Διευθυντὴν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Σπουδῶν τῆς Περιοχῆς τῆς Παλαιστίνης, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Μποῦλος, ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Μπετζάλλας, καί τόν λίαν ἀγαπητόν Οἰκονόμον π. Σάββαν ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων, τούς Ἐντιμοτάτους κ. Ἀμποῦ Ἀέτα καί κ. Γιοῦσεφ Νάσσερ καί ἅπαντας τούς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Εἰς ὑγιεῖαν πάντων ὑμῶν!''.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΡΟΣΦΩΝΕΙ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ “ΜΑΪΜΑ” ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΙΟΡΔΑΝΙΑΝ

Τήν πρωΐαν τῆς Τετάρτης, 24ης Ὀκτωβρίου/6ης Νοεμβρίου 2019, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τήν Σύνοδον-Σύναξιν «Μαΐμα» τῶν Ἀγγλικανῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἰς Ἱεροσόλυμα καί τήν Μέσσην Ἀνατολήν, λαβοῦσαν χώραν εἰς τό ἐν Ἀμμάν ξενοδοχεῖον Bristol, τῇ προσκλήσει καί ὑποδοχῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου κ. Σουχέλ Νταουάνη, διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἀγγλιστί:

“Your Grace, Archbishop Suheil,

Your Eminences,

Your Graces,

Dear Father Hosam,

Reverend Fathers,

Sisters and Brothers,

We greet you, dear Archbishop Suheil, and your clergy and people, as you gather for your annual synod. We join with you in welcoming your distinguished guests for the Anglican Community around the world.

We would like to take this opportunity first of all to underline the importance of the relationship that exists between the Orthodox Church and the Anglican Community, and especially between the Patriarchate of Jerusalem and the Episcopal Diocese of Jerusalem and the Middle East. Needless to say, this relationship has born much fruit over the years, and most especially recently, as we have stood together in the face of challenges to the freedom and the rights of the Church in our region.

We thank you, dear Archbishop Suheil, for your solidarity and strength of purpose, and we give thanks to Almighty God for the blessings we enjoy in our close collaboration.

We also pay tribute today to His Majesty King Abdullah II of the Hashemite Kingdom of Jordan, where we enjoy the freedom to gather from all over our region, and where His Majesty, the Custodian over Muslim and Christian Holy Sites in the Holy Land, ensures religious freedom and supports the historic rights of the Church and the guarantee of the Christian presence.

You have chosen as your theme “Becoming a living sacrifice” (Romans 12:1), and this is a timely subject for all of us who call the Holy Land and the Middle East, which is the cradle of Christianity, our home.

We cannot understand the meaning of sacrifice without first referring to our Lord's sacrifice on the Cross. We see in this divine sacrifice the power of humility, and we understand humility through metanoia. Let us listen to the Lord's words, "I have come to call not the righteous but sinners to repentance" (Luke 5:32). Humility and metanoia are the key to salvation, and without them nothing else is possible. The deeper we are shaped by humility and metanoia, the more available we are to God as those who can offer ourselves in sacrificial commitment and service to others.

As the Church Fathers teach us, sacrifice has many expressions. There is the sacrifice of self-giving service to others. There is the sacrifice that is the martyrdom of conscience. There is the sacrifice of costly commitment. Saint John Chrysostom says; "As we read in the words of Saint Paul, our sacrifice is a living one, holy and pleasing to God". Chrysostom emphasizes that one should not think of sacrifice as the slaughtering of our bodies, but as following the commandments of the Lord, which lead to our salvation and deification.

Sacrifice can be personal, and it can be corporate, but it never means giving up our integrity, for our personal and corporate sacrificial acts are to be understood in and through Christ.

It must be borne in mind that the purpose of the Church is precisely a sacrificial vocation, and this is why the Church is, and should be, a sign and inspiration for political and civic leadership as we see conflicts all over our world, where disorder and confusion are so common a human experience. It is in this context that we consider our role and responsibility as spiritual leaders and priests. For the key to promoting the values of the Bible that are threatened, values like peace and justice, is precisely this kenotic tendency, and this kenosis must begin with ourselves. We do know that we cannot demand sacrifice from another; we can only live the sacrificial way of Christ ourselves, so that the Church may be a true beacon of light and hope. We must ourselves be a paradigm – as Saint Paul says, "Be imitators of me as I am of Christ" (1 Cor. 11:1).

To be imitators of Christ is indeed itself a work of sacrifice, and Christians who face trouble and persecution on a daily basis should remain firm in this vocation, because "our citizenship is in heaven, and it is from there that we are expecting a Saviour, the Lord Jesus Christ" (Phil. 3:20). As our Lord says, "Do not fear those who kill the body but cannot kill the soul" (Mat. 10:28).

Thank you for the kind invitation to be with you. MAY God bless you, dear Archbishop Suheil, and all the good servants in the vineyard of the Lord, that is your clergy and people, as you seek to live more deeply the mystery of Christ's sacrificial life in your own".

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΣΙΩΝ

Τό ἑσπέρας τῆς Δευτέρας, 15ης / 28ης Ὀκτωβρίου 2019, ἑωρτάσθη ἡ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 εἰς τό πλαίσιον τελετῆς ὑπό τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς ἐπί τοῦ λόφου τῆς Ἀγίας Σιών.

Τήν ἑορτήν ἐτίμησε διά τῆς παρουσίας Αὐτοῦ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρῆστος Σοφιανόπουλος μετά μελῶν τοῦ Προξενείου, ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως κ. Ἰσίδωρος, ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Πανεπιστημίου Ἑλλάδος κ. Δημήτριος Μπαντέκας μετά τῆς συζύγου καί τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ, ἄλλοι Ἀγιοταφῖται Πατέρες, μονάζουσαι, μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας Ἱεροσολύμων καί προσκυνηταί.

Τόν Πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας μετά τήν προλόγισιν τοῦ Σχολάρχου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητής κ. Νικόλαος Σουλιώτης.

Οἱ μαθηταί τῆς Σχολῆς ἀπήγγειλαν ποιήματα, ἀνέγνωσαν ἀποσπάσματα, ἔψαλαν πατριωτικά ᾠσματα καί ἔπαιξαν θεατρικά ἔργα, ἀναφερόμενα εἰς τὰ γεγονότα τῆς ἐποποιίας τοῦ 1940 εἰς τό στρατιωτικόν μέτωπον, καί τῆς Κατοχῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπό τῆς δυναστικῆς, ἀπάνθρωπου καί δολοφονικῆς Ναζιστικῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς, καί εἰς τό ὁμόψυχον καί θαρραλέον, ἀγωνιστικόν καί θυσιαστικόν φρόνημα τῶν Ἑλλήνων, διά τοῦ ὁποίου τῇ συνδρομῇ καί τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἀπέσεισαν αὐτήν μετά τετραετίαν μέ τήν λήξιν τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου τό 1944.

Εἰς τό τέλος τῆς τελετῆς ὁ Μακαριώτατος καί ὁ κ. Γενικός Πρόξενος ἐπήνεσαν τόν Σχολάρχην, τούς καθηγητάς καί τούς μαθητάς διά τήν ἐπιμεμελημένην διοργάνωσιν τῆς τελετῆς ταύτης τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, ἥτις ἐδημιούργησε αἰσθήματα πατριωτισμοῦ καί ἐθνικῆς συγκινήσεως καί ὑπερηφανείας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τήν Δευτέραν, 15^{ην} / 28^{ην} Ὀκτωβρίου 2019, ἔλαβε χώραν Δοξολογία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐπί τῇ Ἐθνικῇ Ἐπετείῳ τῆς 28ης

Ὀκτωβρίου 1940.

Ἡ Δοξολογία αὕτη ἀνεπέμφθη ὡς εὐχαριστία πρὸς τὸν θεὸν διὰ τὴν βοήθειαν Αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς ἀπειλῆς καὶ τοῦ Γερμανικοῦ ζυγοῦ τῆς κατοχῆς τῶν ἐτῶν 1940-1944 καὶ ὡς δέησις διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνισαμένων, θυσιασθέντων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Δοξολογίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐν συμπροσευχῇ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων Ἀγιοταφитῶν Πατέρων, ἐν ψαλμωδίᾳ τοῦ Δοκίμου μοναχοῦ Κωνσταντίνου Σπυροπούλου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καὶ μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου, ἐν προσευχῇ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καὶ τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου.

Μετά τὴν Δοξολογίαν, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἔνθα ἠκολούθησε σύντομος ἑορτὴ μέ ἀπαγγελία ποιημάτων ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου καὶ αἱ προσφωνήσεις τοῦ Μακαριωτάτου ὡς ἔπεται:

«Ἐκλαμπρότατε Γενικὲ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρήστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ σημερινὴ ἐπέτειος τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἀποτελεῖ ἀνάμνησιν πράξεως θαυμαστῆς καὶ μεγάλης διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος γενικώτερον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰδικώτερον. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ ἐποποιΐα τοῦ «Ὀχι» κατέστη κρίσιμος διὰ τὴν ἔκβασιν, δηλονότι τὴν ἦτταν τῶν ἠθικῶν καὶ φυσικῶν αὐτουργῶν τοῦ καταστροφικοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Ἡ πανθομολογουμένως ἡρωϊκὴ ἀντίστασις εἰς τὴν προέλασιν τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων τοῦ Ἄξονος τῶν Ἑλλήνων μαχομένων στρατιωτῶν ἀπέδειξεν ὅτι τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων διέπεται ἀπὸ ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς αὐτοφυεῖς ἀρχάς, τόσον τῆς πολιτισμικῆς αὐτοῦ κληρονομίας ὅσον καὶ τῆς ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς αὐτοῦ πίστεως καὶ Ἀγιοπατερικῆς παραδόσεως.

Εἰς τὸν ἱερόν ἀγῶνα τῆς διαφυλάξεως τῶν ἐθνικῶν συνόρων καὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας ἐκ τῆς παραφρονούσης καὶ ἐκμανοῦς ἐπιθετικότητος τῆς Ναζιστικῆς θηριωδίας, ἐθριάμβευσεν ἡ πίστις εἰς τὴν θείαν δικαιοσύνην, ἡ φιλοπατρία, ἡ αὐτοθυσία καὶ ἰδίως ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου διὰ τὰς ἀδιαπραγματεύτους ἀξίας τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Τὸ «Ὀχι» τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 δέν ἦτο ἀπλῶς καὶ μόνον ἡ ἀρνητικὴ ἀπάντησις εἰς τοὺς ὑβριστάς καὶ ἀλαζόνας ἐπιβούλους κοσμοκράτορας, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν νοσηρὰν αὐτῶν ἰδεολογίαν, τουτέστιν τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ Ναζισμοῦ.

Ἡ Γεραρά τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀδελφότης χρεωστικῶς τιμῶσα τὴν ἐποποιΐαν τοῦ 1940 καὶ ὀλοθύμως συμμετέχουσα εἰς τὴν τῆς ἐλευθερίας ἐπινίκιον ταύτην μνήμην, ἐπὶ τῇ συντριβῇ τῶν ἀμειλίκτων κατοχικῶν δυνάμεων τοῦ Ναζισμοῦ, σύσσωμος κατῆλθεν εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνέπεμψεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν

εἰς τόν Σταυρωθέντα καί Ἀναστάντα Θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Προσέτι δέ ἱκετηρίους δεήσεις ἀνήνεγκεν ὑπέρ αἰωνίας μνήμης καί μακαρίας ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπέρ πίστεως, Πατρίδος καί ἐλευθερίας ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσόντων Πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν.

Εἰς τήν σύγχρονον ἡμῶν πραγματικότητα, τῆς καλουμένης «Νέας Τάξεως», ἡ Ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία προβάλλει τήν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος καί τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος: «Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Αὕτῃ ἀκριβῶς ἡ πίστις εἰς τό φῶς τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Χριστοῦ, ἀνέδειξε καί τό ἔπος τοῦ 1940, τό ὁποῖον καλούμεθα νά διαφυλάξωμεν ὡς ἱεράν παρακαταθήκην διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Ἐπὶ δέ τούτοις ἐπιτρέψατε ἡμῖν, ὅπως ὑψώσωμεν τό ποτήριον ἡμῶν καί ἀναφωνήσωμεν:

Ζήτω ἡ 28^η Ὀκτωβρίου 1940!

Ζήτω τό «Ὅχι»!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω τό εὐσεβές Γένος τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικῃ Ἀδελφότης!»

Καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες καί Κύριοι,

Γιορτάζουμε σήμερα ἓνα κορυφαῖο γεγονός της νεώτερης Ελληνικῆς Ἱστορίας: Τὴν ομόφωνη ἀπόρριψη ἀπὸ τὸν Ελληνισμό, τὴν 28^η Ὀκτωβρίου 1940, τοῦ τελεσίγραφου γιὰ ἀνευ ὁρῶν παράδοση τῆς Πατρίδας καὶ παραχώρηση τῆς εθνικῆς τῆς κυριαρχίας. Γιορτάζουμε τὸν ἡρωικὸ καὶ ἀνισο ἀγῶνα προάσπισης τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς Ελλάδας κατὰ τὸ Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον, ποὺ ξεκίνησε με τὴν Εποποιίαν τῆς Πίνδου. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι γιὰ τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνες μία ἡμέρα τιμῆς καὶ μνήμης.

Τὸ ἱστορικὸ ἐκεῖνο ΟΧΙ κατέδειξε τὸ ἠθικὸ ἀνάστημα, τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ έντονο αἶσθημα δικαιοσύνης τῶν Ελλήνων. Χάρη σὲ αὐτόν τὸν κώδικα ἀξιών ἀντιτάχθηκαν σὲ συντριπτικὰ υπέρτερες δυνάμεις: τὶς σκοτεινὲς δυνάμεις τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ ναζισμοῦ, ποὺ θέλησαν νὰ ἐπιβάλουν τὰ δεσμά τοῦ ολοκληρωτισμοῦ καὶ τοῦ ρατσισμοῦ στοὺς λαοὺς τῆς Ευρώπης ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτῆς. Τὸ αἶσθημα δικαιοσύνης θωράκισε τοὺς Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι, γνωρίζοντας

να μάχονται σε δίκαιους αγώνες για την ελευθερία τους, πέτυχαν την πρώτη νίκη κατά του Άξονα, στέλνοντας ένα μήνυμα ελπίδας στους άλλους λαούς της Ευρώπης και καθυστερώντας την εφαρμογή του γενικότερου στρατηγικού σχεδιασμού του εχθρού, συμβάλλοντας, με τον τρόπο αυτό στην τελική νίκη των Συμμάχων.

Το ΟΧΙ κατέδειξε με τον πιο σαφή τρόπο την κοινή, βαθιά ιστορική συνείδηση των Ελλήνων που τροφοδότησε και ενίσχυσε τη φιλοπατρία, το σθένος, την αυταπάρνηση και το μεγάλο αίσθημα ευθύνης, με το οποίο προασπίστηκαν τα ιερά και τα όσια.

Το ΟΧΙ ήταν ακριβώς η άρνηση του ελληνικού λαού να λησμονήσει την ιστορία του και να ζήσει ασήμαντος και υποταγμένος.

Σήμερα όλοι οι Έλληνες, όπου κι αν βρισκόμαστε, τιμούμε τους πεσόντες και τους αγωνισθέντες στα πεδία των μαχών του 1940-41, στην Πίνδο, στα οχυρά της Μακεδονίας, στις θάλασσές μας, στην Κρήτη και αλλού. Τιμούμε όσους συμμετείχαν στην Εθνική Αντίσταση και όσους συνέχισαν να αγωνίζονται στο πλευρό των Συμμάχων, στα πεδία των μαχών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στη Μέση Ανατολή και στην Ευρώπη. Σήμερα δεν λησμονούμε τα εκατοντάδες χιλιάδες αθώα θύματα της Κατοχής.

Στην εθνική ηρωική προσπάθεια που ξεκίνησε την 28η Οκτωβρίου 1940, όπως και σε κάθε άλλη εθνική προσπάθεια, κρίσιμη ήταν η δυναμική συμμετοχή και η πολύτιμη συνεισφορά του Ελληνισμού της διασποράς. Η Ελλάδα είναι υπερήφανη και ευγνώμων για τη σπουδαία συνδρομή της ομογένειας στη Μέση Ανατολή και ειδικότερα του Ελληνισμού των Ιεροσολύμων, η οποία είναι ιστορικά καταγεγραμμένη.

Απαντώντας στην ανάγκη συσπείρωσης όλων των δυνάμεων του Έθνους, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, η Μητέρα των Εκκλησιών ήταν τότε και παραμένει πάντοτε, βασικό σημείο αναφοράς, θεματοφύλακας των ηθικών αρχών και πνευματικών αξιών της ορθόδοξης πίστης μας και απόδειξη της ακατάβλητης δύναμης επιβίωσης της ελληνικής Ορθόδοξης Παράδοσης που αποτελεί για όλους μας πηγή δύναμης, έμπνευσης και ελπίδας για το μέλλον για το μέλλον.

Η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 1940 ήταν πάντοτε επίκαιρη, αλλά είναι ακόμη περισσότερο σήμερα, ιδίως για τη νέα γενιά που πρέπει να καταλάβει και να ενστερνιστεί τα διδάγματά της. Σε ένα διεθνές περιβάλλον, που χαρακτηρίζεται από επεκτατισμούς, διενέξεις και συγκρούσεις, συχνά τροφοδοτούμενες από σκοτεινά ιδεολογήματα και στρεβλές νοοτροπίες, όπως και κατά την προπολεμική περίοδο, έχουμε, ως Έλληνες, το χρέος διατήρησης της εθνικής μας ενότητας και ομοψυχίας, προσήλωσης στα ιδανικά της ελευθερίας και της δημοκρατίας, έμπνευσης από τις ηθικές και πνευματικές αξίες της Ορθόδοξης Πίστης μας και διατήρησης της εγρήγορσης και της αποφασιστικότητας να ανταπεξέλθουμε σε κάθε είδους πρόκληση.

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940.

Ζήτω η Ελλάδα».

Ήκολούθησε τό έόρτιον κέρασμα.

Έκ τής Αρχιγραμματείας

